

สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

เดิมเป็นสถาบันญี่ปุ่นศึกษา ก่อตั้งปี 2524 พร้อมกับการตั้งศูนย์วิจัยในปี 2526 ปรับเปลี่ยนเป็นสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นสถาบันวิจัย บริการวิชาการ และศูนย์กลางแห่งความรู้ ในทุก ๆ ด้านของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยมีความเชี่ยวชาญเฉพาะในด้านญี่ปุ่นศึกษา จีนศึกษา และเกาหลีศึกษาและกำลังขอบเขตการศึกษาไปยังประเทศอื่นในกลุ่มของประเทศอาเซียนและประเทศบวกสาม (ASEAN + 3)

จุดแข็ง

1. มีองค์ความรู้อย่างบูรณาการ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการสาธารณสุขของกลุ่มประเทศญี่ปุ่น ประเทศจีน ประเทศเกาหลี และประเทศในละแวกใกล้เคียง เป็นองค์ความรู้ที่สะสมมานานกว่า 25 ปี และเป็นที่ยอมรับในความเป็นหนึ่งความด้านนี้ในวงการศึกษาทั้งไป
2. มีความสัมพันธ์อันดียิ่งยวดกับองค์การนานาชาติ โดยเฉพาะใน 3 ประเทศข้างต้น ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ ในด้านทุนดำเนินงานต่างประเทศ การจัดหาผู้เชี่ยวชาญ
3. มีอาคารสถานที่กว้างขวางที่มีความสวยงาม และมีลักษณะเฉพาะตัวโดยเฉพาะมีบ้านและสวนญี่ปุ่นโบราณ สามารถเป็นสื่อแสดงถึงวัฒนธรรมตะวันออกได้อย่างดี อาคารสามารถจัดเป็นห้องวิจัย ด้านต่าง ๆ ห้องกิจกรรม และอบรมให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมภาษา ให้แก่นักศึกษานักเรียน ประชาชนทั่วไป ตลอดจนมีสวนที่เป็นห้องพักที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน ถึง 30 ห้อง สะดวกต่อการจัดประชุมสัมมนา เป็นการหารายได้ให้กับองค์กร
4. โครงสร้างและบุคลากรผู้บริหารในยุคปัจจุบันที่ปรับเปลี่ยนใหม่ มีทัศนคติที่ดี มีแผนกลยุทธ์ในเชิงรุก สร้างความมั่นใจและความกระตือรือร้นให้แก่บุคลากรในภาพรวมอย่างเห็นได้ชัด เชื่อว่าในอนาคตอันใกล้ จะมีพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะ

1. จำนวนนักวิจัยประจำสถาบันจำนวนน้อย (4 คน) จำนวนงานวิจัยที่จัดทำในแต่ละปี ประมาณ 4-6 เรื่อง นับว่าน้อยเกินไป หากนับว่างานวิจัยเป็นพันธกิจหลักของสถาบัน และมหาวิทยาลัยเน้นงานวิจัย
2. ข้อสังเกตที่น่าแปลกใจ คือ การไม่ได้รับเงินอุดหนุนโครงการวิจัยทั้งจากภายในและภายนอก ในปี 2549 ทางสถาบันคาดว่าจะได้รับเงินอุดหนุน ด้านงานวิจัย 2-3 ล้านบาท ในปีงบประมาณต่อไป ซึ่งยังนับว่าไม่มากนัก มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณวิจัยมายังสถาบัน ซึ่งเป็น 1 ใน 3 สถาบันวิจัยของธรรมชาติในจำนวนที่มากกว่านี้ เพื่อผลักดันให้มีผลงานที่โดดเด่น
3. ผู้บริหารและมหาวิทยาลัย เสาะแสวงหางานวิจัยจากภายนอกมากขึ้น เพื่อช่วยให้มีการทำผลงานวิจัยมากขึ้นกว่าเดิม เช่น สกว. สสส. หรือองค์กรต่างประเทศ
4. สร้างเครือข่ายงานวิจัยร่วมกับคณาจารย์ในและนอกมหาวิทยาลัยให้มากขึ้นกว่าเดิม
5. จัดทำกิจกรรมบริการวิชาการ เช่น การอบรมวิชาการ การสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อนำรายได้มาใช้ในการบริหารจัดการองค์กร
6. ปรับปรุงอาคารสถานที่ ที่เริ่มชำรุดทรุดโทรมให้สวยงาม มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เป็นที่ประทับใจแก่ผู้มาเยือนและผู้มาใช้อาคารสถานที่ในการจัดอบรม มาใช้ห้องพัก ห้องอาหาร